BÓG ABRAHAMA, IZAAKA I JAKUBA

(czwartek — drugie spotkanie poranne)

Poselstwo drugie

Bóg Abrahama przedstawiony w Jego postępowaniu z Abrahamem

Wersety biblijne: Dz 7:2; Rdz 12:7–8; 13:14–17; 14:17–20; 15:1; 17:1; 18:1; 24:14.

I. Boga Abrahama (Wj 3:15) widzimy w Jego postępowaniu z Abrahamem w następujący sposób:

A. Bóg Abrahama to Bóg chwały, którego widzimy w Jego pierwszym ukazaniu się Abrahamowi, gdy powołał go po raz pierwszy i pierwszy raz do niego przemówił, będący dla niego jak potężny magnes i wielka motywacja, pobudzająca go do wyjścia z kraju szatańskiego bałwochwalstwa — Rdz 11:31; Dz 7:2–4a:

1. Za sprawą wielokrotnego ukazywania się Abrahamowi Bóg przelewał siebie w niego, sprawiając, że ten doświadczał duchowego wlewania — Rdz 12:1–3, 7–8; 13:14–17; 15:1–7; Rz 4:3; Rdz 18:17–19; por. Dz 26:16; 22:14–15.
2. Abraham był w stanie dotrzeć do Kanaanu, ponieważ Bóg był nieustępliwy; Bóg trzyma mocno swój lud; jest Bogiem, który nie odstępuje — J 10:28–30; Jud 24.
3. Bóg objawił się Abrahamowi jako Ten, który usprawiedliwia swój wierzący lud, w którego przelał samego siebie jako jego wierzący pierwiastek, aby być jego wiarą, będącą jego docenieniem Go — boską reakcją na Jego powab — Rdz 15:1–6; Hbr 12:1–2a; Ga 2:20.

B. Bóg Abrahama to Bóg błogosławieństwa, którego widzimy w Jego drugim powołaniu Abrahama, gdy przemówił do niego po raz drugi i obiecał mu, że uczyni z niego wielki naród, rozsławi jego imię i uczyni go błogosławieństwem dla innych oraz że w nim błogosławione będą wszystkie rodziny ziemi; to pociągnęło Abrahama do tego, by wejść do dobrej ziemi boskiej obietnicy — Rdz 12:1–4:

1. W świetle Listu do Galatów 3:14 obiecanym tu błogosławieństwem jest w rzeczywistości sam Bóg jako Duch; największym błogosławieństwem jest Trójjedyny Bóg — Ojciec, Syn i Duch — jako przetworzony, wszechzawierający, życiodajny Duch zamieszkujący w nas w niezwykle subiektywny sposób, abyśmy się Nim radowali — 6:18; Flp 1:19.
2. Każdy, kto przeklina Boży lud, otrzymuje przekleństwo, a każdy, kto go błogosławi — błogosławieństwo — Lb 23:21; 24:5, 9; por. 1 Kor 1:2; 2 Kor 5:17.

C. Bóg Abrahama to Bóg ziemi, którego widzimy w Jego drugim ukazaniu się Abrahamowi, gdy przemówił do niego po raz trzeci i obiecał mu, że da ziemię Kanaan jego nasieniu — Rdz 12:6–7.

D. Bóg Abrahama to Bóg sekretnej troski o swoich wybrańców, którego widzimy w tym, jak wybawił On Abrahama od znieważania jego żony przez faraona — w. 10–20.

E. Bóg Abrahama to Bóg pociechy i zachęty, którego widzimy w Jego czwartym przemawianiu do Abrahama po odłączeniu się Lota, gdy obiecał Abrahamowi, że da jemu i jego nasieniu ziemię Kanaan tak daleko, jak zdoła sięgnąć wzrokiem w czterech kierunkach, i uczyni jego nasienie tak licznym jak proch ziemi — 13:14–17:

1. Chrystus jako nasienie Abrahama musi się w nas wbudować, aby móc narodzić się poprzez nas ze względu na swój przyrost — Ga 3:16; 1:15–16; 2:20; 4:19.
2. Ziemia Kanaan oznacza wszechzawierającego Chrystusa jako wszechzawierającego Ducha w naszym duchu, którym możemy się radować, abyśmy zostali Nim ukonstytuowani ze względu na Jego zbiorowy wyraz — Kol 1:12; 2:6–7; Ga 3:14; 5:16, 25.

F. Bóg Abrahama to Bóg Najwyższy, Posiadacz nieba i ziemi, którego widzimy w tym, że udzielił Abrahamowi boskiego zaopatrzenia wraz ze swoim błogosławieństwem przez

kapłana Melchizedeka po stoczeniu przez Abrahama bitwy z czterema królami — Rdz 14:17–20.

G. Bóg Abrahama to Bóg tarczy i niezmiernie wielkiej nagrody, którego widzimy w Jego piątym przemawianiu do Abrahama (tym razem w wizji), gdy ten obawiał się zemsty czterech królów; wskazał mu wówczas, że jego niebiańskie nasienie w swojej boskiej naturze będzie tak liczne jak gwiazdy na niebie, których nikt na ziemi nigdy nie zdoła dotknąć; Abraham uwierzył Jahwe, a Ten poczytał mu to za sprawiedliwość — 15:1–6.

H. Bóg Abrahama to Bóg wierności, którego widzimy w Jego szóstym przemawianiu do Abrahama pogrążonego w głębokim śnie, gdy przepowiedział mu, że jego ziemskie nasienie w swojej ludzkiej naturze będzie przybyszem w Egipcie, będzie służyć Egipcjanom, będzie przez nich uciskane przez czterysta lat, a w czwartym pokoleniu powróci do Kanaanu; jest On Bogiem wierności także w tym, że zawarł z Abrahamem przymierze, iż da jego nasieniu ziemię rozciągającą się od rzeki w Egipcie do Wielkiej Rzeki Eufrat — w. 12–21.

I. Bóg Abrahama to Bóg milczenia, którego widzimy w tym, że gdy Abraham usłuchał swojej żony Sary i poślubił Hagar, by w wieku osiemdziesięciu sześciu lat — za sprawą działania upadłego ciała — mieć syna (16:1–4, 15–16), nie odzywał się do niego przez trzynaście lat, aż do momentu, gdy ten osiągnął wiek dziewięćdziesięciu dziewięciu lat, i wtedy ponownie mu się ukazał (17:1).

J. Bóg Abrahama to Bóg wszechwystarczalności, którego widzimy w Jego trzecim ukazaniu się Abrahamowi, gdy przemówił do niego po raz siódmy, będący Bogiem obrzezania, który odcina tkwiącego w upadłym ciele naturalnego człowieka swego wybranego ludu, aby ten mógł stać się Jego nowym stworzeniem, symbolizowanym przez Izaaka zrodzonego z Bożej łaski, a nie przez Izmaela zrodzonego z upadłego ciała Abrahama — w. 1–21; Ga 4:22–31:

1. Bóg objawia się jako Bóg Wszechwystarczający (hebr. El Szaddaj), by Jego wierzący postępowali w Jego obecności, nieustannie radując się Nim i Jego wszechwystarczającym zaopatrzeniem, oraz by dodawać się do nich jako pierwiastek i czynnik ich doskonałości — Rdz 17:1.
2. Boski tytuł El Szaddaj składa się z dwóch hebrajskich słów — El, które znaczy „Mocny", i Szaddaj, które pochodzi od hebrajskiego słowa oznaczającego „pierś" lub „wymię".
3. Bóg to zatem Mocny, który ma wymię — wszechwystarczający Mocny, który jest dla swoich powołanych Żywicielem, Dawcą siły i Tym, który ich hojnie zaopatruje, a oni nieustannie Go przyjmują — Flp 1:19–21a; Ga 3:2, 5; J 1:16.
4. Wszechwystarczający Bóg jest Bogiem ukrzyżowania, by położyć kres naszemu naturalnemu człowiekowi tkwiącemu w upadłym ciele, oraz Bogiem zmartwychwstania, by zrodzić naszego nowego człowieka ze względu na nowe stworzenie — Rdz 17:1–21; 22:1–10; Kol 2:11; Ga 5:24; 1 P 1:3; 2 Kor 5:17; Flp 3:3.

K. Bóg Abrahama to Bóg darzący nas ludzką przyjaźnią, którego widzimy w Jego czwartym ukazaniu się Abrahamowi, gdy przemówił do niego po raz ósmy i przyszedł jako człowiek, w postaci człowieka, by odwiedzić Abrahama, swojego przyjaciela (2 Krn 20:7; Iz 41:8; Jk 2:23) na poziomie człowieczeństwa; Abraham chodził z Nim, a On rozmawiał z Abrahamem jak ludzki przyjaciel z ludzkim przyjacielem o Jego sądzie nad Sodomą, gdzie mieszkał Lot, bratanek Jego przyjaciela, wraz ze swoją rodziną (Rdz 18 — 19).

L. Bóg Abrahama to Bóg darzący nas przyjaźnią w człowieczeństwie, którego widzimy w tym, że wyprowadził On bratanka Abrahama i jego dwie córki z zagłady Sodomy przez wzgląd na pamięć o Abrahamie, swoim bliskim przyjacielu — w. 29, 12–22.

M. Bóg Abrahama to Bóg Wszechmogący darzący nas przyjacielską troską, którego widzimy w tym, że przez swoją wszechmogącą moc wybawił swego bliskiego przyjaciela, Abrahama, od utraty żony na rzecz Abimeleka, króla Geraru — rozdz. 20.

N. Bóg Abrahama to Bóg niezmienności, którego widzimy w Jego dziewiątym przemawianiu do Abrahama, zachowujący zasadę swojej łaski przez uznanie Izaaka — syna zrodzonego z Sary — za jego jedynego syna — 21:1–12.

O. Bóg Abrahama to Bóg poddający próbie, którego widzimy w Jego dziesiątym przemawianiu do Abrahama, gdy wystawił go — swego bliskiego ludzkiego przyjaciela — na próbę, prosząc go, by złożył Mu w ofierze całopalnej swego jedynego ukochanego syna — 22:1–10.

P. Bóg Abrahama to Trójjedyny Bóg zaopatrzenia (hebr. Jehowa-jireh), którego widzimy w Jego jedenastym przemawianiu do Abrahama, gdy zapewnił barana w miejsce Izaaka na ofiarę całopalną dla siebie (widzimy Go tu jako Anioła Jahwe — Chrystusa) — w. 11–14.

Q. Bóg Abrahama to Trójjedyny Bóg błogosławieństwa, którego widzimy w Jego dwunastym (ostatnim) przemawianiu do Abrahama, gdy obiecał mu, że On sam (jako Anioł Jahwe — Chrystus) będzie mu błogosławił i rozmnoży jego nasienie jak gwiazdy na niebie i jak piasek na brzegu morza oraz że w jego nasieniu (w Chrystusie) będą błogosławione wszystkie narody ziemi — w. 15–18.

R. Bóg Abrahama to Bóg przyjaźni na ludzkim poziomie, którego widzimy w tym, jak prowadził starego sługę swego przyjaciela, Abrahama, by znalazł żonę dla jego syna Izaaka — rozdz. 24.

II. Ogólnie rzecz biorąc, Bóg Abrahama to Bóg, który przemawia w swoich ukazaniach się, w powołaniu, w wizji i w ludzkiej przyjaźni, by odsłonić przed swoim bliskim przyjacielem na ziemi, czym w Jego zamiarze ma on się stać i co ma czynić zgodnie z pragnieniem Jego serca, ze względu na wypełnienie wiecznej ekonomii dla Boskiej Trójcy.

@ Living Stream Ministry